

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/63/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010461
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010461.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanej O. I., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. októbra 2016 odvolanie obžalovanej O. I. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. apríla 2016, sp. zn. 2T/133/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej O. I. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. apríla 2016, sp. zn. 2T/133/2015, bola obžalovaná O. I. uznaná za vinnú z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že napriek tomu, že jej bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, č.k. 3T/4/2015-49 zo dňa 12.1.2015, právoplatného dňa 25.2.2015, uložený mimo iné aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 20 mesiacov, viedla dňa 26.6.2015 okolo 14:20 hod. v meste V. na D. L. osobné motorové vozidlo zn. X. XXX, čiernej farby, EČ: L

Za tento trestný čin bola odsúdená podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. bol obžalovanej uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 30 mesiacov.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a o treste zákazu činnosti, pretože v zákonnej 15-dňovej lehote rozsudok napadla odvolaním obžalovaná O. I. len pre nesprávnosť tohto výroku.

Obžalovaná O. I. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu poukazovala na to, že na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a že dňa 30.6.2016 sa jej narodil druhý syn X. I., pričom z predchádzajúceho vzťahu má syna T. I. narodeného XX.X.XXXX. Vzhľadom na to, že je osoba neznalá v práve, že si neuvedomila, že za svoju nerozvážnosť po prvom odsúdení za ten istý skutok jej môže byť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a že vychováva dve maloleté deti, žiadala, aby odvolací súd bol k nej zhovievavý a aby zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a aby jej uložil podmienečný trest s dlhšou skúšobnou dobou, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dlhú dobu.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín navrhla odvolanie obžalovanej Tatiany Linkeschovej ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že výroky napadnutého rozsudku o

uloženom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu považovala za vecne správne a v súlade so zákonom.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovanej O. I. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania obžalovanou, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 22. júla 2016, vykonal dňa 19. októbra 2016 verejné zasadnutie v zmysle § 293 ods. 5, 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovanej O. I., pretože na taký postup boli splnené zákonné podmienky (obžalovanej bolo upovedomenie na verejné zasadnutie riadne a včas doručené dňa 12.9.2016, bola poučená o možnosti konania verejného zasadnutia bez jej prítomnosti, pričom obžalovaná výslovne požiadala, aby sa verejné zasadnutie konalo v jej neprítomnosti a z toho dôvodu sa naň nedostavila). Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovanou napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovanej O. I. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovanej o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanej O. I., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanej v rámci ustanovenej trestnej sadzby podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. (trest odňatia slobody až na dva roky) a s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. upravenej znížením jej hornej hranice o jednu tretinu (trest odňatia slobody až na 16 mesiacov) vo výmere 4 mesiace, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby, je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovanej tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd a tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne. Obžalovaná je osobou, u ktorej predchádzajúce podmiennečné odsúdenie nevedlo k náprave, keď aj posudzovaný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. spáchala počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia vedením osobného motorového vozidla napriek uloženému trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Vzhľadom na osobu páchatelky a s prihliadnutím na jej doterajší život i okolnosti prípadu, okresný súd vyvodil správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný a že na podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody, vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., neboli u obžalovanej splnené zákonné podmienky. Obžalovaná spáchala úmyselný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, preto podmiennečné odloženie výkonu trestu odňatia slobody uloženého jej okresným súdom vo výmere 4 mesiace bolo v zmysle citovaného zákonného ustanovenia vylúčené.

Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovanej O. I. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Konanie obžalovanej je závažným prejavom vodičskej nedisciplinovanosti a vyvoláva vážne pochybnosti o spoľahlivosti obžalovanej pri vedení motorových vozidiel, preto na dôsledné splnenie účelu trestu je nutné zbaviť obžalovanú možnosti viesť motorové vozidlá na primeranú dobu, ktorá zodpovedá závažnosti posudzovaného konania a miere následkov tohto konania. Obžalovanej bol preto správne a v súlade s ustanovením § 61 ods. 2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel na dobu 30 mesiacov.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a o treste zákazu činnosti, preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovanej O. I. neakceptoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovanej O. I. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.